

ОФИЦИАЛЬНАЯ ГАЗЕТА

ЦАРСТВА

ВАРШАВА

ЧЕТВЕРТОКЪ

21 Августа (2 Сентября) 1841.

ПОЛЬСКАГО

WARSZAWA

CZWARTEK

21 Sierpnia (2 Września) 1841.

GAZETA

KRÓLESTWA

RZĄDOWA

POLSKIEGO

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

— Варшава. —

Постановленіемъ Совета Управленія, 21-го Іюля, назначены: Правящій должность Начальника Отдѣленія въ Генеральной Дирекціи Почтъ, Коллежскій Советникъ Федоръ Кобирскій, къ исправленію должности Генеральнаго Инспектора въ той же Дирекціи; Викарій Кѣлецкой Коллегіаты, Регентъ Канцеляріи Кѣлецкой Духовной Консисторіи, Ксендзъ Оома Баторскій, — Приходскимъ Священникомъ въ с. Бржижановицахъ, Кѣлецкой губерніи въ Стобницкомъ обводѣ; Комедатарій церкви въ с. Михаловицахъ, Ксендзъ Леопольдъ Гаевскій, — Приходскимъ Священникомъ въ м. Пымысловѣ, Калишской губерніи въ Калишскомъ обводѣ.

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

АНГЛІЯ. Лондонъ, 24 Августа.

Вчера, въ Верхней Палатѣ, лордъ канцлеръ прочелъ, отъ имени Королевы, слѣдующую рѣчь:

Милорды и Господа!

»Королева изволила поручить мнѣ объявить вамъ, господа, что по распущеніи парламента, Ея Величество воспользовалась первою удобностію, чтобы обратиться къ вашему совѣту и содѣйствію.

»Отъ иностранныхъ державъ Е. В. постоянно получаетъ увѣренія въ желаніи ихъ пребыть навсегда въ дружественныхъ съ Ея Величествомъ сношеніяхъ.

»Королева съ удовольствіемъ объявляетъ вамъ, что цѣль трактата заключеннаго 15 Іюля 1840 года, между Ея Величествомъ и Императорами Россійскимъ, Австрійскимъ, Королемъ Прусскимъ и Султаномъ, вполне достигнута, и что возникшее между высокодоговаривающимися державами и Франціею кратковременное по исполненію сего трактата недоуміе, уже устранено.

»Королева питаетъ несомнѣнную надежду, что согласіе великихъ державъ, поважнѣйшимъ дѣламъ Европы, служить ручательствомъ въ сохраненіи мира.

»Королева съ радостію объявляетъ вамъ, что въ слѣдствіе выступленія Персидскихъ войскъ изъ Гормана, посланнику нашему при тамошнемъ дворѣ дано предписаніе возвратиться въ Тегеранъ.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

— Warszawa. —

Rada Administracyjna przez Postanowienia swe z dnia 21 Lipca (2 Sierpnia) r. b., mianowała: Teodora Kobierskiego, Radcę Kollegijalnego, p. o. Naczelnika Sekcyi Roborow w Dyrekeyi Jeneralnej Poczty, pełniącym obowiązki Jeneralnego Inspektora tejże Dyrekeyi; — Xiędza Tomasza Batorskiego, Wikaryusza Kollegijaty Kieleckiej, Regensa Kancellaryi Konsystorza w Kielcach, Proboszczem we wsi Krzyżanowicach Gubernii Kieleckiej, Obwodzie Stobnickim; — Xiędza Leopolda Gajewskiego, Komendarza przy kościele w Mikołajewicach, Proboszczem w Niemysławie, Obwodzie i Gubernii Kaliskiej.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

ANGLIA. Z Londynu, 24 Sierpnia.

Oto jest mowa od tronu, która w dniu wczorajszym, w imieniu Królowej, przez lorda-kancelerza w izbie wyższej czytana została:

»Milordowie i Mości Panowie!

»N. Pani poleciła nam oświadczyć wam, panowie, że po rozwiązaniu parlamentu użyła najpierwszej sposobności, w celu zasiągnięcia waszej rady i pomocy.

»Od zagranicznych mocarstw, Monarchini ciągle odbiera radośne zapewnienia ich życzeń pozostawania w przyjaznych stosunkach z Jej Królewską Mością.

»Z zadowoleniem oświadcza wam Królowa Jejmość, że cele traktatu z dnia 15 Lipca 1840, zawartego między Monarchinią a Cesarzem Austryackim, Królem Prusskim, Cesarzem Rosyjskim i Sułtanem, zupełnie osiągnięte zostały, i że może was Jej Królewska Mość upewnić, iż wynikiły z powodu przedsięwziętych środków w wykonaniu pomienionego traktatu chwilowy rozdział między stronami traktat zawierającemi a Francją, przestał istnieć zupełnie.

»Monarchini ma najpewniejszą nadzieję, że jednoś wielkich mocarstw, dotycząca wielkich spraw Europy, będzie pewną rękojmią utrzymania pokoju.

»Oznajmia wam Jej Królewska Mość z radością, że w skutku wyjścia wojsk Perskich z Ghorian, poseł nasz przy tymże dworze, otrzymał polecenie wrócić do Teheranu.

«Королева сожалеет, что переговоры между уполномоченными в Китае и тамошним правительством, не могли быть приведены к окончанию, и что отправленные туда войска вынуждены будут начать неприятельския действия; однако Ея Величество надеется, что Китайский Император признает справедливость требований, кои предложены ему будут со стороны нашего уполномоченного.

«Съ живѣйшимъ удовольствіемъ Королева извѣщаетъ васъ, что по ея посредничеству, возникшія между Испанією и Португалією несогласія, относительно заключеннаго между державами въ 1830 году трактата, о судоходствѣ на рѣкѣ Дуру, съ честію для обѣихъ сторонъ прекращены.

«Долгъ сдѣланный законодательными палатами Верхней Канады, для окончанія общественныхъ работъ, есть главнѣйшее препятствіе къ успѣхамъ, неравнѣльнымъ съ благосостояніемъ соединенныхъ провинцій. Е. В. поручила генералъ-губернатору представить дѣло сіе совѣту и представителю собранію Канады. Королева приказала сообщить вамъ бумаги по этому дѣлу, въ убѣжденіи, что благосостояніе Канады и могущество государства, обратятъ на себя особенное ваше вниманіе.

Господа члены Нижней палаты!

«Могу васъ увѣрить, что Королева съ полнымъ довѣріемъ полагается на вашу справедливость и усердіе, касательно способовъ къ обезпеченію государственной службы, и въ томъ, что вы разрѣшите употребить на сей предметъ суммы предназначенныя прежнимъ парламентомъ.»

Милорды и Господа!

«Мнѣ въ особенности поручено объявить вамъ, что чрезвычайные расходы, по поводу событій въ Канадѣ, Китаѣ и на Средиземномъ морѣ, также необходимость содержанія арміи достаточной для защиты обширныхъ нашихъ владѣній, должны обратить ваше вниманіе на необходимость умноженія государственныхъ доходовъ. Королева въ особенности желаетъ, чтобы сіе могло послѣдовать сколь можно безъ отягощенія народа, и потому, по зрѣломъ соображеніи, Е. В. находитъ нужнымъ обратить ваше преимущественно на пошлыны въ иноземныхъ произведеній. Вы разсмотрите дѣйствительно ли пошлыны изъ пошлынь такъ низки, что не составляютъ для казны почти никакой пользы, но отяготительны для торговли. Вы изслѣдуете, исполняются ли правила, на коихъ основана система пошлынь, не въ должной обширности, такъ, что сдѣлались вредны государственнымъ доходамъ и пользамъ народа.

«Королева желаетъ, чтобы вы рассмотрѣли постановленія о торговлѣ хлѣбомъ. Вырѣшите, не имѣютъ ли сіи законы вреднаго вліянія на привозъ хлѣба, и на торговлю; не препятствуютъ ли обращенію наличности и не вредятъ ли своимъ дѣйствіемъ благосостоянію общества, умножая бѣдствія онаго.

«Королева принимаетъ искреннее участіе въ судьбахъ тѣхъ изъ своихъ подданныхъ, кои претерпѣваютъ недостатокъ по неимѣнію работы, и усердно молить Бога, чтобы вы, руководимые мудростію, содѣйствовали къ упроченію благосостоянія возлюбленнаго ея народа.»

БЕЛЬГІЯ. Брюссель, 23 Августа.

Король и Королева выѣхали сегодня изъ Остенды въ Парижъ. Говорятъ, что Король намѣревается подкрѣпить въ Парижѣ усилія своихъ комиссаровъ касательно заключенія торговаго трактата. Въ одномъ изъ журналовъ полагаютъ, что переговоры сіи будутъ имѣть успѣхъ болѣе благоприятный нежели многія изъ дипломатическихъ негодіацій, о коихъ много толкуютъ въ современныхъ журналахъ.

ФРАНЦІЯ. Парижъ, 23 Августа.

Въ журналѣ Temps было сообщено, что правительство хотѣло приостановить исполненіе распоряженія касательно народной переписи; нынѣ же, въ журналѣ Messenger опровергаютъ это извѣстіе, объявляя, что кабинетъ разрѣшилъ во всякомъ случаѣ привести въ дѣйствіе означенное распоря-

«Monarchini ubolewa nad tѣm, że układy między jej pełnomocnikami w Chinach a rządem pomienionego kraju, do pożądanego końca doprowadzone być nie mogły, tudzież, że posłane siły wojenne na wody Chińskie, do działania zmuszone będą; spodziewa się jednakże J. K. Mość, że Cesarz Chiński uzna sprawiedliwość żądań, które mu przedłoży pełnomocnik J. K. Mości.

«Z żywym zadowoleniem udziela wam Monarchini wiadomości, że za jej pośrednictwem, spory zaszły między Hiszpanią a Portugalią, z powodu zawartego przez te mocarstwa traktatu w roku 1830, względem urządzenia żeglugi na rzece Duero, z zaszczytem dla obu stron po-przyjacielsku załatwione zostały.

«Dług, którym się obarczyło ciało prawodawcze wyższej Kanady, na dokonanie robót publicznych, jest główną tamą dalszych postępów, nieoddzielnych od pomyślności połączonych prowincyj. J. K. Mość upoważniła jeneralnego gubernatora, udzielić ten przedmiot radzie i izbie zgromadzenia Kanady. N. Pani, każe wam przedłożyć papiery, tѣj rzeczy dotyczące, pokładając ufność, że sprawa stanowiąca i dobry byt Kanady i potęgę państwa, bacznie przez was rozwiązana będzie.»

«Mości Panowie izby niższej!

«Możemy was upewnić, że Królowa z całą ufnością spuszcza się na waszą prawosć i gorliwość, że przedsięwzięcie stosowne środki do zabezpieczenia publicznej służby, i że zezwolicie na dalsze użycie summ, przez ostatni parlament uchwalonych.»

«Milordownie i Mości Panowie!

«Otrzymaliśmy osobny rozkaz oświadczenia wam, że nadzwyczajne wydatki, spowodowane wypadkami w Kanadzie, Chinach i na morzu Śródziemnym, tudzież potrzeba siły wojennej odpowiedniej należytej obronie naszych obszernych posiadłości, spowodowały konieczność zwrócenia uwagi na środki pomnożenia dochodów publicznych. Wiele na tѣm zależy J. K. Mości, aby rzecz ta stała się w sposobie najmniej uciążliwym dla jej ludu; zatem po dojrzałej uwadze mniema Monarchini, że w obecnych okolicznościach najstosowniej będzie skierować waszą baczność na przegląd cѣł, ciążących na zagranicznych płodach. Rozwagać będziecie, czyli cѣł niektóre nie są w przychodzie tak małe, że żadnego skarbowi nie przynoszą zysku, a jednak dla handlu są ciężarem. Zajmiecie się sprawdzeniem, czy zasada opieki, na której się cѣł pomienione opierają, nie jest wykonywana w tѣj obszerności, że stała się równie szkodliwą i przychodom państwa i interesom ludu.

«J. K. Mość życzy sobie, żebyście roztrząsnęli prawa urządzające handel zbożem. Waszą-to będzie rzeczą rozstrzygnąć, czyli te prawa nie pogorszają naturalnych zmian dowozu, czy handlu nie tamują, czy nie zrzadzają przeszkód w obiegu gotowizny, i czy przez swoje działanie nie zmniejszają dobrego bytu całej masy społecznej rzeczy, a pomnażają jej niedolę.

«J. K. Mość przejęta jest najgłębszym spółczuciem dla tych poddanych swoich, którzy cierpią z powodu niedoli i braku zatrudnień; gorące zatem zanoszą modły, aby obrady wasze kierowane były mądrością, i przyczyniły się do pomyślnego bytu jej ukochanego ludu.»

BELGIJA. Z Bruxelli, 23 Sierpnia.

Król i Królowa wyjechali dziś z Ostendy do Paryża. Słychać, że Król zamierza poprzeć w stolicy Francji usiłowania swoich kommissarzy, w celu zawarcia traktatu handlowego. Jeden z dzienników mniema, że te układy nietylko dójdą do skutku, ale będą nawet daleko pomyślniejsze od wielu wypraw dyplomatycznych, któremi się zajmują pisma dzienne naszych nowszych czasów.

FRANCYA. Z Paryża, 23 Sierpnia.

Dziennik Temps ogłosił był, że rząd cofnąć kazał postanowienie swoje względem spisu ludności; obecnie jednak Messenger zbija urzędownie tѣ wiadomość, oświadczając, że gabinet przedsięwziął rzecz tѣ w każdym razie do końca dopro-

женіе. Нумера журнала *Temps* равно другихъ изданій, въ коихъ помѣщено было таковое извѣстіе, задержаны на почтѣ.

— Лионскій муниципалитетъ, по представленію председателя своего, положилъ назначить 5000 фр. на расходы по составленію народнои переписи.

— По телеграфическому извѣстію изъ Бордо, въ этомъ городѣ и окрестностяхъ господствуетъ совершенное спокойствіе, и составленіе народнои переписи продолжается безпрепятственно.

— Вчерашняго утра маршалъ Сультъ выѣхалъ въ замокъ Э.

— Изъ Марселя пишутъ, что 14 с. м. вечеромъ, генералъ Бюжо пріѣхалъ въ означенный городъ; вмѣстѣ съ нимъ прібылъ Ага Маскары, покорившійся власти Французовъ.

— По письму изъ Орана отъ 12-го с. м. Абд-эль-Кадеръ, находившійся въ Бискранѣ, воспользовался временнымъ отдыхомъ для усиленія числа регулярныхъ войскъ своихъ. Начальники Шеурговъ собрались въ началѣ с. м., въ намѣреніи сопротивляться новому набору; они явно упрекали Эмира въ злоупотребленіи вѣренной ему власти и заключили между собою тѣсный союзъ. Уже назначенъ былъ день, въ коемъ всѣ члены того собранія должны были исполнить присягу, даже и отдаленныя племена были приглашены на совѣщаніе, какъ вдругъ кавалерія Абд-эль-Кадера явилась и разогнала всѣхъ. Эмиръ въ наказаніе повелѣлъ взять большое число рекрутъ изъ той провинціи, въ которой собрались заговорщики.

— Генералъ Бюжо недолго пробылъ въ Мостаганемъ. Переговоры съ племенами пожелавшими покориться Французамъ, кончились ничѣмъ. По случаю ужасныхъ жаровъ число больныхъ увеличивается и всѣ госпитали ими наполнены.

— Въ журналъ *Toulonnais* пишутъ: «Флотъ состоящій подъ начальствомъ вице-адмирала Гюгона, чрезъ нѣсколько дней снимется съ якоря. Назначеніе его неизвѣстно, но полагаютъ, что онъ будетъ крейсировать въ открытомъ морѣ. Въ нѣкоторыя гавани привозятъ нынѣ для Египетскаго панимортиры, называемыя à la Paixhans; это доказываетъ, что дѣла Востока еще не совсѣмъ устроены.

— Третьяго дня происходило торжественное открытіе памятника извѣстному профессору Брюссе, воздвигнутаго на площади госпиталя Val-de-Grace.

ГЕРМАНИЯ. Лейпцигъ, 25 Августа.

Сегодня по полудни, г-нъ Тьеръ, съ супругою своею, пріѣхалъ сюда по желѣзной дорогѣ, и не останавливаясь сейчасъ уѣхалъ въ Веймаръ.

ПРУССІЯ. Магдебургъ, 26 Августа.

И у насъ дѣлали опыты надъ нововобрѣтенными плавательными лыжами. Люди здѣшняго отряда пѣонеровъ, не только съ совершенною безопасностію идутъ противъ воды, но даже проходятъ чрезъ рѣку, употребляя къ сему жердь, служащую балансомъ и рулемъ; впрочемъ эта жердь не необходима. Пѣонеры, нѣсколько разъ, въ мундирахъ и во всей амуниціи, пускались по рѣкѣ на пространство четверти мили, заряжали ружья и стрѣляли, доказывая тѣмъ, что они успѣли воспользоваться симъ изобрѣтеніемъ въ военномъ отношеніи.

ТУРЦІЯ.

Въ письмахъ изъ Смирны отъ 9-го Августа, сообщаютъ ужасное описаніе несчастнаго положенія жителей потерпѣвшихъ отъ пожара. По достовѣрнымъ извѣстіямъ сгорѣло 11,398 домовъ, изъ коихъ 4,780 принадлежали Туркамъ, 1,794 Евреямъ, 273 Грекамъ и 17 Армянамъ. Кроме того, сгорѣли 14 каравансараевъ, 2,914 лавокъ въ базарахъ и 1,504 въ разныхъ мѣстахъ города; 10 большихъ и 29 меньшихъ мечетей, 8 синагогъ, 5 бань и 42 общественныхъ училища. Въ Англійскомъ журналѣ, издаваемомъ въ Смирнѣ замѣчаютъ, что считая среднюю цѣною каждой домъ въ 20,000 піастровъ, сумма причиненнаго пожаромъ убытка составитъ 227,960,000 піастровъ или до 2 мил. фунт. стерлинга. Комитетъ, учрежденный въ городѣ, собираетъ приношенія и раздѣляетъ ихъ между несчастныхъ жителей.

wadzić. Numera dziennika *Temps* i innych pism czasowych; donoszące o tém cofnieniu, zostały na początku zatrzymane.

— Rada municypalna miasta Lugdunu, na przedstawienie swego prezydenta, przeznaczyła na kosztu spisu sumę 5000 franków.

— Według depeszy telegraficznej z Bordeaux, spokojność w tém mieście i jego okolicy ma być zupełną; i spis ludności postępuje bez żadnych przeszkód.

— Marszałek *Sault* odjechał wczoraj rano do zamku Eu.

— Pisz z Marsylii, że 15 b. m., wieczorem, przybył tamże generał Bugeaud z Algieru, przywoząc z sobą Agę z Maskary, który poddał się władzom Francuzkim.

— Abd-el-Kader, według listu pisanego z Oranu 12 b. m., miał się znajdować w Biskranah, używając chwili pokoju na pomnożenie regularnego wojska. Naczelnicy Szeurgów, zgromadzili się w pierwszych dniach b. m., w celu oparcia się nowemu poborowi do wojska. Emira oskarżono głośno o nadużycie władzy; następnie zawarto ściśle przymierze. Już wyznaczono dzień, w którym miała być wykonana przysięga przez wszystkich członków zgromadzenia, wezwano nawet odleglejsze plemiona na radę, już się przygotowywały owe wielkie wypadki, zmieniające postać rządu w tych prowincjach, kiedy nagle przybyła jazda Abd-el-Kadera, i całe zgromadzenie rozprędziła. Za karę, Emir wybrał większą liczbę popisowych do piechoty, z prowincyi, w której się zgromadzili spiskowicy.

— Generał Bugeaud bawił krótko w Mostaganem; układy z plemionami, chcącemi się poddać, nie przysły do skutku. Szpitale, z powodu nieznośnych upałów, przepełnione są chorymi.

— Z dziennika *Talonnais*: «Flota, zostająca pod rozkazami admirała Hugon, za kilka dni powtórnie odpłynie. Jej przeznaczenie nie jest wiadome; zdaje się jednak, że manewrować będzie na otwartym morzu. Do kilku portów nadsyłają obecnie, na rachunek Wice-króla Egiptu, działa à la Paixhans; co dowodzi, że sprawa Wschodnia nie jest ostatecznie załatwioną.»

— W dniu wczorajszym odbyło się uroczyste odkrycie posągu profesora Broussais, na dziedzińcu szpitala Val-de-Grace.

NIEMCY. Z Lipska, 25 Sierpnia.

Dzisiaj przed południem, przybył tu drogą żelazną p. Thiers i ze swoją małżonką, natychmiast udał się do Weimaru.

PRUSSY. Z Magdeburga, 26 Sierpnia.

I u nas także czyniono doświadczenia z nowym wynalazkiem trzewików do pływania. Tutejszy oddział pionierów, nie tylko z największą pewnością chodzi przeciw biegowi wody, ale nawet przechodzi rzekę, używając do tego laski, służącej za równowagę i rudel. Bez tej jednak laski łącznie się obejść może. Pionierowie, kilkakrotnie w mundurach i z pakunkiem spuszczały się rzeką o ćwierć mili, nabijali broni i strzelali, a tym-samym dowiedli, że z wynalazku tego potrafili korzystać pod względem wojskowym.

TURCYA.

Listy pisane ze Smyrny pod dniem 9 Sierpnia, przedstawiają smutny stan rodzin, zniszczonych pożarem. Według wiarygodnych podań, 11,398 domów zostało obróconych w pył; z tych, 4,780 było własnością Turków, 1,794 Izraelitów, 273 Greków, 17 Ormianów, prócz tego spaliło się 22 karawanserajów, 2,914 sklepów w bazarach, a 1,504 w różnych częściach miasta, 10 wielkich i 29 małych meczetów, 8 synagog, 5 łaźni i 42 szkół publicznych. Angielski dziennik, wychodzący w Smyrnie, czyni uwagę, że gdyby w przecięciu każdy dom oszacowano 20,000 piastrow, summa ogólna wyniosłaby 227,960,000 piastrow, czyli około 2 milionów funt. szter. W mieście utworzył się komitet, w celu przyjmowania wsparcia i rozdzielania tegoż między pogorzelców.

ОБЪЯВЛЕНИЯ СУДЕБНЫХЪ И АДМИНИСТРАЦИОННЫХЪ ВЛАСТЕЙ. OBWIESZCZENIA SĄDOWE i ADMINISTRACYJNE.

UWADOMIENIA.

(N. D. 4131.) — *Kommissya Rządowa Sprawiedliwości.*

Ogłasza, iż Rada Administracyjna Królestwa, Postanowieniem z dnia 28 Lipca (9 Sierpnia) r. b. Nr. 18, 378 zapis przez Andrzeja Józefę z Łopusińskich, małżonków Rumieckich, pięciu tysięcy złotych polskich, na fundusz wieczysty dla zgromadzenia PP. Sakramentek, z procentem 5% dopiero po śmierci zapisodawców opłacać się mającym, aktem urzędowym na dniu 5 (17) Sierpnia r. z. sporządzonym, uczyniony w myśl art. 910 K. C. z zachowaniem praw osób trzecich zatwierdza.

w Warszawie dnia 14 (26) Sierpnia 1841 r.

Z polecenia:

Sekretarz Jlny, J. Karnicki

(N. D. 4132) T A X A

BUŁEK, CHLEBA PSZENNEGO I ŻYTNEGO

przez Kommissyę Taxową postanowiona na miesiąc Wrzesień 1841 r.

Sporządzona odpowiednio do zasad Reskryptem Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Policji z daty 23 Października 1820 roku Nr. 822/6 przepisanych.

1. Bułki i Chleb Pszenny. ważyć m. fun. 161.

Bułka mąłowa . . .	Za gr.	3	—	7
Strucla mąłowa . . .	—	6	—	14
Bułka z mąki pośleda . . .	—	2	—	10
Strucla z takiejże mąki . . .	—	6	—	30
Chleb stołowy podługowaty z takiejże mąki . . .	—	12	1	28
Placek solony . . .	—	1	—	9

2. Chleb Żytny Pyłłowy.

Bochenek chleba . . .	Za gr.	5	1	3
Bochenek chleba . . .	—	10	2	6
Bochenek chleba . . .	—	20	4	12

3. Chleb z Mąki Młyna Parowego Nr 1, czyli z najlepszego gatunku.

Numer 1 czyli z najlepszego gatunku który wedle zarządzenia Kommissyi R. S. W. i D. reskryptem z dnia 11 (23) Maja 1838 roku Nr. 1792/6 ma być lżejszy o 16 procent od wagi Chleba pyłłowego zwyczajnego.

Bochenek chleba . . .	za gr.	5	—	50
Bochenek chleba . . .	za gr.	10	1	28

4. Chleb Razowy.

Bochenek chleba . . .	za gr.	5	1	14
Bochenek chleba . . .	—	10	2	28
Bochenek chleba . . .	—	20	5	24

Zastrzeżenia Ogólne.

1. Tak pszenne jako i żytny chleb powinien trzymać wagę powyżej oznaczoną. Niedowładający, niewypieczony należycie, z niewłaściwej mąki sporządzony, lub stęchły, skoniłskowany zostanie.

2. Chleb z mąki z młyna parowego wypiekać się mający prócz właściwego numeru, winien być oznaczony dla odróżnienia od innych literami: PA.

3. Każdy piekarz obowiązany jest oznaczać swój chleb żytny nadanym sobie właściwym numerem, literą lub znakiem.

4. W piekarniach, jatkach, lub przy straganach, powinny się znajdować szale z wagą stęplowaną, tudzież niniejsza taxa powinna być w miejscu widocznym zawieszoną, ażeby każdy mógł się o wadze chleba przekonać.

5. Piekarni nie stosujący się do niniejszej taxy i zastrzeżeń, ulegnie karom prawem policyjnym przepisany. Jakkolwiek zaś dozór nad tem poruczony jest Kommissarzowi Taxowemu i Kommissarzom Cyркуłowym Policji Wykonawczej, wolno wszakże każdemu o dostrzeżonych uchybieniach piekarza podać uwiadomienie któremu bądź z pomienionych Kommissa-

rzy, lub bezpośrednio Urzędowi Muncypalnemu albo Policji.

Którą to taxę Urząd Muncypalny Miasta Warszawy na pomieniony miesiąc Wrzesień r. b. ogłasza i do wykonania podaje.

w Warszawie dnia 18 (30) Sierpnia 1841 r.

Urząd Muncypalny Miasta Warszawy.

Referendarz Stanu, Prezydent Graybner.

Sekretarz Jlny, G. Jakolowski.

(N. D. 4133.) — TAXA MIĘSA

przez Kommissyę Taxową postanowiona na miesiąc Wrzesień 1841 r.

Sporządzona odpowiednio do zasad Reskryptem Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Policji z daty 23 Października 1820 roku Nr. 822/6 przepisanych.

1. Wołowina.

Mięsa wołowego funt . . .	zł.	—	gr.	12
— krowiego lub z bukatów . . .	—	—	—	11
Za pieczeń polendwicy . . .	—	4	—	—
— 10 wiązek flaków . . .	—	2	—	12
— serce całe . . .	—	1	—	2
— wątrobę . . .	—	1	—	1
— dudy z płucą i letkiem . . .	—	—	—	18
— cynadry . . .	—	—	—	18
— ozór . . .	—	1	—	24
— podgardle . . .	—	—	—	8
— głowę z mordą . . .	—	2	—	12
— cztery nogi . . .	—	1	—	9
— kaptury . . .	—	—	—	12
Kamień czystego łożu na 25 funtów	zł.	12	gr.	—
Funt łożu . . .	—	—	—	14

2. Wieprzowina.

Wieprzowiny ze skórą funt . . .	gr.	12
Schabu funt . . .	—	10
Za głowę i ozór . . .	zł.	3
— wątrobę, letkie, serce i płuca . . .	—	9
— nerki . . .	—	9
— sadła świeżego funt . . .	—	24
— szmalcu topionego funt . . .	—	1
— słoniny świeżej funt . . .	—	20
— słoniny suszonej lub wędzonej funt . . .	—	27
— 4 nogi po pierwszą pęcinę . . .	—	24

3. Baranina.

Baraniny funt . . .	gr.	9
Za głowę . . .	—	9
Za letkie z sercem . . .	—	9
Za wątrobę . . .	—	9

Zastrzeżenia Ogólne.

1. Cena mięsa koszerne go wyższa jest o trzy grosze na funcie od taxy niniejszej, a to na zasadzie reskryptu Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu z d. 7 Lutego roku 1833 Nr. 94, 239
2. Lubo dokładki dośledniejszego mięsa do sztuk celniejszych w różnej cenie rzeźnikom nie są wzbrowione, zastrzega się jednak, aby takowe dokładki w umiarkowanej były proporcji i żeby niedawano na dokładkę tak zwanych drobnych części, na które w taxie niniejszej osobne ceny są oznaczone, jako to: głowy, nogi i t. d.

3. Rzeźnicy nie stosujący się do taxy i zastrzeżeń niniejszych, podlegają karze prawem policyjnym zagrożonej, a lubo dozór w tej mierze polecony jest Kommissarzowi Policji Wykonawczej i Kommissarzowi Taxowemu, wolno jednakże każdemu o dostrzeżonych uchybieniach rzeźników, zawiadomić którego bądź z pomienionych Kommissarzy, lub bezpośrednio Urząd Muncypalny albo Policji.

Którą to taxę Urząd Muncypalny Miasta Warszawy na pomieniony miesiąc Wrzesień r. b. ogłasza i do wykonania podaje.

Warszawa dnia 18 (30) Sierpnia 1841 roku.

Urząd Muncypalny Miasta Warszawy.

Referendarz Stanu, Prezydent, Graybner.

Sekretarz Jlny, G. Jakolowski.

OBWIESZCZENIA SPADKOWE.

(N. D. 2522.) *Rejent Kancellaryi Ziemianskiej Gubernii Kieleckiej.*

Przez śmierć Wojciecha Wiśniewskiego w dniu 2 Listopada 1838 roku nastąpiła, otworzył się następujący spadek, to jest: prawo własności pomieszkania Lesniczowskie zwanego, z zabudowaniami i ogrodami, oraz gruntu morgów 35 z zbiorką i paszą w lesie, tudzież prawo własności gruntu morgów 35 w części polem, w części lasem, z zabudowaniami we wsi Przysieku w Dziale III. wykazu hypotecznego pod Nrem 1 i 3 na dobrach Marcinowice Przysieka, i Karczewice w Powiecie Miechowskim Gubernii Kieleckiej leżących, zapisane, do uregulowania więc tego spadku przeznacza się termin prekluzyjny na dzień 14 (26) Listopada 1841 roku, w którym interessowani z prawami swymi przed podpisanego Rejenta zgłosić się zechcą.

Kielce dnia 3 (15) Maja 1841 roku.

(2) Adam Szczepanowski.

(N. D. 2633.) *Rejent Kancellaryi Ziemianskiej Gubernii Sandomierskiej.*

Do powszechniej podaje wiadomości, iż po śmierci Franciszka Maciejewskiego właściciela nieruchomości tu w Radomiu przy ulicy Mlecznej pod Nrem pol: 163, hypot: 149, tudzież drugiej przy ulicy Szwedkiej pod Nrem pol: 95, hypot: 124 sytuowanej, toczy się postępowanie spadkowe; każdy zatem prawo do spadku tego mający obowiązany w terminie półrocznym od daty tu poniżej wyrażonej rachować się mającym, to jest dnia 3 Grudnia r. b. w Kancellaryi Ziemianskiej Gubernii Sandomierskiej stawić się i prawa swoje udowodnić.

Radom dnia 3 Czerwca 1841 roku.

(2) W. Rutkowski.

(N. D. 2528.) *Rejent Kancellaryi Ziemianskiej Gubernii Kaliskiej.*

Ogłasza się wiadomość otwarcia spadku: 1. Po Stanisławie Kiedrzyńskim co do summy złp. 32,000 w Dziale IV. pod Nrem 12 na dobrach Łochyńsko z przyległościami w Powiecie Piotrkowskim położonych, wpisaną. 2. Po Antonim Otworskim co do summy 4000 złp. w Dziale IV. pod Nrem 1 na dobrach Woleń lit: A. B. w Powiecie Warszawskim położonych, wpisaną, z wyznaczeniem półrocznego terminu na dzień 8 (20) Grudnia 1841 r. godzinę 9tą z rana tu do Kancellaryi podpisanego Rejenta, celem zgłoszenia się do spadków tych interessowanych pod prekluzją dla niestawiających.

Kalisz dnia 17 (29) Maja 1841 roku.

(2) Mikołaj Basiński.

LICYTACYE I SPRZEDAŻE PUBL.

(N. D. 1024) *Dyrekcya Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego Gubernii Mazowieckiej.*

Wiadomo czyni, iż dobra Kobylin z przyległościami w Obwodzie Warszawskim Gubernii Mazowieckiej leżące, W. Stanisława Sufczyńskiego dziedziczne w opłacie rat Towarzystwu Kredytowemu Ziemskiemu należących, zalegające, sprzedane będą przez publiczną licytację więcej dającemu pod warunkami, z których głównejsze są następujące:

1. Nabywca dóbr przyjmuje obowiązek opłacenia i zaspokojenia wszelkich należności do gruntu przywiązanych art: 41 prawa o hypotekach z r. 1818 wyszczególnionych, tudzież ciężarów wieczystych w myśl art: 41 tegoż prawa o ile te pierwszeństwo przed Towarzystwem mają to jest zalegających

od lat dwóch i bieżących, a wprawdzie podatków do skarbu publicznego zaległych w ilości takiej jak do terminu licytacji należy się okazać, a to z postąpionej summy szacunkowej w przeciągu dni trzech od odbytej licytacji.

2. Przyjmuje obowiązek dalszego regularnego uiszczania opłat wskazanych art. 7 i 30 prawa o Towarzystwie Kredytowym Ziemskim od wypożyczonego kapitału na dobra powyższe w summie zł. 43,700 w dwóch półrocznych ratach od dnia 1 do 12 Czerwca i od dnia 1 do 12 Grudnia przez cały ciąg trwania Towarzystwa.

3. Obowiązany także fundusz amortyzacyjny za właściciela przez Bank Polski zastąpiony summa złp. 975 gr. 2 jeszcze wynoszący z procentem po 5% na raz tudzież procent 2% od wierzytelności z art. 26 nowego prawa Bankowi należnej kwotę złp. 437 jeszcze wynoszący z procentem 4% w ratach oznaczonych aż do zupełnego zaspokojenia regularnie do kasy Towarzystwa wnieść, a to do włącznie raty Grudniowej 1841 r.

4. Obowiązany do zwrotu opłaconych już przez dziedzica procentów na umorzenie kapitału obróconych, obrachowanych stosownie do tabeli do art. 18 dołączonej dotąd w summie złp. 906 gr. 3 oraz dalszych jakie opłacone zostaną.

5. Ponieważ dobra wystawiające się na sprzedaż, opłacają podatku ofiary rocznej złp. 553 gr. 16 przeto szacunek ich stosownie do art. 5 wynosi złp. 58 353 gr. 10. Nabywca więc oprócz przyjęcia obowiązków poprzedzających §§ wskazanych, obowiązany jest do złożenia summy złp. 14,653 gr. 10 która by połączona z pożyczką Towarzystwa dobra obciążającą wyrównywała powyżej wymienionej summie szacunkowej.

6. Zsumma do zapłacenia, których nabywca poprzedzając dwoma §§ 4 i 5 obowiązuje ilość potrzebną na zaspokojenie zaległych należności Towarzystwa z procentami, karami i kosztami to jest złotych 5,716 groszy 14 wnieść powinien do kasy Obwodowej i Towarzystwa najdalej w ciągu dni 3ch po odbytej licytacji, grubą srebrną brzęczącą monetą lub kuponami upłynionych półroczów, albo wylosowanymi listami zastawnymi z taką ilością kuponów jaka się przy nich znajdować powinna, reszta zaś oraz to wszystko cokolwiek najwięcej dając nad powyższe zobowiązania postąpi w przeciągu dni 15 po odbytej licytacji złożyć ma w gotowiznie lub w listach zastawnych podług wyboru nabywcy do depozytu w Banku Polskim.

7. Gdy władze Towarzystwa sprzedają dobra na zasadzie wykazu hipotecznego, a każdy przez obejrzenie ich na miejscu o ich stanie objąć się winien, nabywcy przeto nie służy ani prawo ewikcyi, ani możność regulowania jakichkolwiek bądź pretensyi do Towarzystwa Kredytowego.

8. Pluscycyent mieć będzie obowiązek powrócić Towarzystwu Kredytowemu kosztu awansować się mogące na prowadzenie procesu, gdyby z powodu dokonywanej obecnie sprzedaży wynikała potrzeba przeprowadzenia go przez wyższe instancje sądowe i koszty takowe z funduszy Towarzystwa Kredytowego zaliczone, nowo nabywca powrócić obowiązany zwrotu których na rzecz jego o tyle spodziewać będzie mógł o ile od wnoszących spór wyrokami sądowymi zasądzone i przez władze Towarzystwa Kredytowego drogą §. 140 postanowienia Xiecia Namiestnika Królewskiego wskazaną ściągnięte być potrafią.

9. Każdy chcący licytowania mający przed przystąpieniem do licytacji złożyć winien summa złp. 5,800 wyrównyującą wszelkim należnościom Towarzystwa po włącznie rat ubiegłą i podatków skarbowych w gotowiznie na vadium która na przypadek nieutrzymania się przy licytacji, natychmiast za pokwitowaniem w protokole licytacyjnym zwróconą mu będzie, jeżeli

zaś licytujący jako najwięcej dający przy kupnie dóbr utrzyma się vadium pozostanie w depozycie Dyrekcyi Szczegółowej aż do czasu kiedy nabywca złożeniem wykazu hipotecznego udowodni, iż uczyniłszy zadość wszystkim warunkom licytacyjnym za właściciela dóbr uznanym został.

Licytacja ta odbywać się będzie w mieście Warszawie w Kancellaryi Ziemiańskiej Rejentów Gubernii Mazowieckiej przed W. Józefem Noskowskim Rejentem lub innym w terminie licytacji obecnym w dniu 2 (14) Grudnia r. b. o godzinie 10tej z rana.

Warunki powyższe i inne w każdym czasie przejrzane być mogą w biurze Dyrekcyi Szczegółowej i w księdze wieczystej dóbr powyższych. Wzywa zatem Dyrekcyja Szczegółowa chęć kupna mających na powyższy termin licytacji.

w Warszawie dnia 17 (29) Lipca 1841 r.

(1) Prezes, P. Łubicki.
za Pisarza, W. Hulanicki.

(N. D. 4023) Dyrekcyja Szczegółowa
Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego
Gubernii Mazowieckiej.

Wiadomo czyni, iż dobra Byki z przyległościami w Obwodzie Gostyńskim Gubernii Mazowieckiej leżące W. Józefa Ignacego Zabłockiego dziedziczne w opłacie rat Towarzystwu Kredytowemu Ziemskiemu należnych zalegające, sprzedane będą przez publiczną licytację więcej dającym pod warunkami z których głównejsze są następujące:

1. Nabywca dóbr przyjmuje obowiązek opłacania i zaspokojenia wszelkich należności do gruntu przywiązanych art. 41 prawa o hipotekach z r. 1818 wyszczególnionych, tudzież ciężarów wieczystych w myśl art. 44 tegoż prawa o ile te pierwszeństwo przed Towarzystwem mają, to jest zaległych od lat dwóch i bieżących a wprawdzie podatków do skarbu publicznego zaległych w ilości takiej jak do terminu licytacji należy się okazać, a to z postąpionej summy szacunkowej w przeciągu dni trzech od odbytej licytacji.

2. Przyjmuje obowiązek dalszego regularnego uiszczania opłat wskazanych art. 7 i 30 prawa o Towarzystwie Kredytowym Ziemskim od wypożyczonego kapitału na dobra powyższe w summie złp. 39,000 w dwóch półrocznych ratach od dnia 1 do 12 Czerwca i od dnia 1 do 12 Grudnia przez cały ciąg trwania Towarzystwa.

3. Obowiązany także fundusz amortyzacyjny za właściciela przez Bank Polski zastąpiony summa złp. 520 gr. 29 jeszcze wynoszący, z procentem po 5 od 100 regularnie do kasy Towarzystwa wnieść.

4. Obowiązany do zwrotu opłaconych już przez dziedzica procentów na umorzenie kapitału obróconych, obrachowanych stosownie do tabeli do art. 18 dołączonej dotąd w summie złp. 13 941 gr. 22, oraz dalszych jakie opłacone zostaną.

5. Ponieważ dobra wystawiające się na sprzedaż opłacają podatku ofiary rocznej złp. 520 gr. 7, przeto szacunek ich stosownie do art. 5 wynosi złp. 52,023 gr. 10. Nabywca więc oprócz przyjęcia obowiązków poprzedzających §§ wskazanych, obowiązany jest do złożenia summy złp. 13,023 gr. 10, która by połączona z pożyczką Towarzystwa dobra obciążającą wyrównywała powyżej wymienionej summie szacunkowej.

6. Zsumma do zapłacenia których nabywca poprzedzając dwoma §§ 4 i 5 obowiązuje ilość potrzebną na zaspokojenie zaległych należności Towarzystwa z procentami, karami i kosztami to jest złp. 4,655 gr. 25, wnieść powinien do kasy obwodowej i Towarzystwa najdalej w ciągu dni trzech po odbytej licytacji grubą srebrną brzęczącą monetą lub kuponami upłynionych półroczów, albo wylosowanymi listami zastawnymi, z taką ilością kuponów jaka się przy nich znajdować powinna, reszta zaś oraz to wszystko cokolwiek najwięcej dający postąpi, w przeciągu dni 15 po odbytej licytacji złożyć ma w gotowiznie lub w listach zastawnych podług wyboru nabywcy do depozytu w Banku Polskim.

7. Gdy władze Towarzystwa sprzedają dobra na zasadzie wykazu hipotecznego, a każdy przez obejrzenie ich na miejscu o ich stanie objąć się winien, nabywcy przeto nie służy ani prawo ewikcyi, ani możność regulowania jakichkolwiek bądź pretensyi do Towarzystwa Kredytowego.

8. Pluscycyent mieć będzie obowiązek powrócić Towarzystwu Kredytowemu kosztu awansować się mogące na prowadzenie procesu, gdyby z powodu dokonywanej obecnie sprzedaży wynikała potrzeba przeprowadzenia go przez wyższe instancje sądowe i koszty takowe z funduszy Towarzystwa Kredytowego zaliczone, nowo nabywca powrócić obowiązany zwrotu których na rzecz jego o tyle spodziewać się będzie mógł, o ile od wnoszących spór wyrokami sądowymi zasądzone i przez władze Towarzystwa Kredytowego drogą § 140 postanowienia Xiecia Namiestnika Królewskiego wskazaną ściągnięte być potrafią.

9. Każdy chcący licytowania mający przed przystąpieniem do licytacji złożyć winien summa złp. 4,700 wyrównyującą wszelkim należnościom Towarzystwa po włącznie rat ubiegłą i podatków skarbowych w gotowiznie na vadium która na przypadek nieutrzymania się przy licytacji natychmiast za pokwitowaniem w protokole licytacyjnym zwróconą mu będzie, jeżeli zaś licytujący jako najwięcej dający przy kupnie dóbr utrzyma się vadium pozostanie w depozycie Dyrekcyi Szczegółowej aż do czasu kiedy nabywca złożeniem wykazu hipotecznego udowodni, iż uczyniłszy zadość wszystkim warunkom licytacyjnym za właściciela dóbr uznanym został.

Licytacja ta odbywać się będzie w mieście Warszawie w Kancellaryi Ziemiańskiej Rejentów Gubernii Mazowieckiej przed W. Marcinem Ciechanowskim Rejentem lub innym w terminie licytacji obecnym w dniu 4 (16) Grudnia r. b. o godzinie 10tej z rana.

Warunki powyższe i inne w każdym czasie przejrzane być mogą w biurze Dyrekcyi Szczegółowej i w księdze wieczystej dóbr powyższych. Wzywa zatem Dyrekcyja Szczegółowa chęć kupna mających na powyższy termin licytacji.

w Warszawie dnia 17 (29) Lipca 1841 r.

(1) Prezes, P. Łubicki.
Pisarz, W. Hulanicki w z.

(N. D. 3397) Dyrekcyja Szczegółowa
Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego
Gubernii Sandomierskiej.

Podaje do publicznej wiadomości, iż w dniu 3 (15) Listopada r. 1841 przed Rejentem Kancellaryi Ziemiańskiej Gubernii Sandomierskiej Tomaszem Hassmann, a w razie przeszkody innym w terminie licytacji, w miejscu urzędowania będącym, kancellaryą swą w domu przy ulicy Podwał pod Nr. 78 w mieście Gubernialnym Radomiu położonym, w miejscu posiedzeń wydziału hipotecznego Gubernii Sandomierskiej mającym, w godzinach rannych od dziesiątej poczynając, przez publiczną licytację pod niżej wyrażonemi warunkami najwięcej dającemu, sprzedane zostaną dobra Bronowice składające się z wsiów Łęka, Kowala, Piskorzów, Zarzecze, Kajetanów, tudzież wsi Góra Nowa z przyległościami i przynależnościami w Powiecie Kozienickim Obwodzie Radomskim położone, Towarzystwu Kredytowemu Ziemskiemu zastawione, w opłacie raty Czerwcowej 1840 r. i następnych zalegające.

1. Nabywca dóbr przyjmuje obowiązek zaspokojenia wszelkich należności do gruntu przywiązanych art. 41 prawa o hipotekach z roku 1818 wyszczególnionych tudzież ciężarów wieczystych w myśl art. 44 t. p. o ile to pierwszeństwo przed Towarzystwem mają, to jest zaległych od lat dwóch przed zaprowadzeniem administracyi.

2. Przyjmuje obowiązek dalszego regularnego uiszczania opłat wskazanych art. 7 i 30 prawa o Towarzystwie Kredytowym Ziemskim od wypożyczonego kapitału na dobra w summie złp. 147,000 w dwóch półrocznych ratach od 1 do 13 Czerwca i od 1 do 13 Grudnia przez cały ciąg trwania Towarzystwa.

owiązany do zwrotu opłaconych już dziedzica procentów na umorzenie kapitału obroconych, obrachowanych stosownie do tabelli do art. 18 P. K. dołączonej w summie złp. 59,635 gr. 2.

4. Ponieważ dobra wystawiające się na sprzedaż, opłacają podatku ofiary 24 grosza rocznie złp. 2141 gr. 24 przeto szacunek ich stosownie do art. 5 P. K. wynosi złp. 214,180 gr. — Nabywca więc oprócz przyjęcia obowiązków poprzedzających warunkami wskazywanych obowiązany jest do złożenia summy złp. 67,180 gr. — którąby połączona z pożyczką Towarzystwa, dobra obciążającą, wyrównywała powyżej wymienionej summie szacunkowej.

5. Zsumm do zapłacenia których nabywca poprzedzającymi dwoma warunkami 3im i 4tym obowiązany potrzebną ilość na zaspokojenie należności Towarzystwa z procentami karami, kosztami, wniesić powinien do kasy Dyrekcji, nieczekając nawet zatwierdzenia Wydziału hipotecznego, najdalej w ciągu dni ośmiu po odbytej licytacji grubą srebrną brzęczącą monetą lub kuponami z upłynionych półroczy albo wylosowanymi listami zastawnymi z taką ilością kuponów jaka się przy nich znajdować powinna, reszta zaś, oraz to wszystko cokolwiek najwięcej dający nad powyższe zobowiązania postąpi, w przeciągu dni 15 po otrzymaniu wyroku kupno przysądżającego, złożyć ma w gotowiznie lub listach zastawnych podług wyboru nabywcy do depozytu Banku Polskiego.

6. Jeżeliby nikt przyjąć nie chciał warunków wyżej wymienionych, licytacja ogłoszona będzie za niedoszłą do skutku.

7. Uregulowanie tytułu własności na nabywcę w myśl art. 92 prawa o Towarzystwie Kredytowym Ziemskim niewprzód nastąpi aż tenże złoży Wydziałowi hipotecznemu dowody, iż warunkom licytacji, we wszystkim zadosyć uczynił.

8. Wprowadzenie zaś nabywcy w posiadłość dóbr, Dyrekcya Szczegółowa wtenczas dopiero dopełni przez delegowanego od siebie członka, gdy tenże nabywca złoży jej wykaz hipoteczny, dowodzący, iż przez sąd za właściciela dóbr uznanym został.

9. Gdy władze Towarzystwa sprzedają dobra na zasadzie wykazu hipotecznego, a każdy przez obejrzenie ich na miejscu, o stanie objaśnić winien, nabywcy przeto nie służy, ani prawo ewikcyi, ani możność regulowania jakichkolwiek bądź pretensyi do Towarzystwa Kredytowego.

10. Każdy chęć licytowania mający, przed przystąpieniem do licytacji, winien złożyć summe złp. 20,960 gr. — wyrównyującą wszelkim należnościom Towarzystwa, po włącznie ratę ubiegłą i podatków skarbowych, w gotowiznie na vadium, która na przypadek nieutrzymania się przy licytacji, natychmiast za pokwitowaniem w protokole licytacyjnym, zwróconą mu będzie. Jeżeli zaś licytujący, jako najwięcej dający, przy kupnie dóbr utrzyma się, vadium pozostanie w depozycie Dyrekcji Szczegółowej, aż do czasu, kiedy nabywca złożeniem wykazu hipotecznego udowodni, iż uczyniwszy zadosyć wszystkim warunkom licytacji, za właściciela dóbr uznanym został.

11. Plus-licytant mieć będzie obowiązek, powrócić Towarzystwu Kredytowemu wszelkie koszty awansować się mogące na prowadzenie procesu, gdyby z powodu dokonywającej się obecnie sprzedaży, wynikła potrzeba przewidzenia go przez wyższe Instancje Sądowe, koszty takowe z funduszu Towarzystwa zaliczone, nowonabywca powrócić obowiązany, zwrotu których na rzecz jego o tyle spodziewać się będzie mógł, o ile wyrokami sądowymi od wnoszącego spór zasądzone i przez władze Towarzystwa drogą § 140 Postanowienia Xięcia Namiestnika Królewskiego z dnia 14 Marca 1826 r. wskazana ściągnięte być potrafią.

Radom dnia 14 (26) Czerwca 1841 roku.

Prezes Łuczyński.

Pisarz Januszewicz.

(2)

(N. D. 3388.) Dyrekcya Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego Gubernii Sandomierskiej.

Podaje do publicznej wiadomości, iż w dniu 5 (17) Listopada roku 1841 przed Rejentem Kancellaryi Ziemskiej Gubernii Sandomierskiej Tomaszem Hassmann, a w razie przeszkody innym, w terminie licytacji, w miejscu urzędowania będącym, kancellaryą swą w domu przy ulicy Podwał pod Nrem 78 w mieście Gubernialnym Radomiu położonym, w miejscu posiedzeń Wydziału hipotecznego Gubernii Sandomierskiej mającym, w godzinach rannych od dziesiątej poczynając, przez publiczną licytację pod niżej wyrażonemi warunkami najwięcej dającemu sprzedane zostaną dobra Rączki i Wymysłów z przyległościami i przynależnościami w Powiecie Konieckim Obwodzie Opoczyńskim położone, Towarzystwu Kredytowemu Ziemskiemu zastawione, w opłacie raty Czerwcowej 1840 roku i następnych zalegające.

1. Nabywca dóbr przyjmuje obowiązek zaspokojenia wszelkich należności do gruntu przywiązanych Art. 41 prawa o hipotekach z roku 1818 wyszczególnionych, tudzież ciężarów wieczystych w myśl Art. 44 t. p. o ile te pierwszeństwo przed Towarzystwem mają, to jest zaległych od lat dwóch przed zaprowadzeniem administracji.

2. Przyjmuje obowiązek dalszego regularnego uiszczania opłat wskazanych Art. 7 i 30 prawa o Towarzystwie Kredytowym Ziemskim od wypożyczonego kapitału na dobra w summie złp. 43,000 gr. — w dwóch półrocznych ratach od 1 do 13 Czerwca i od 1 do 13 Grudnia przez cały ciąg trwania Towarzystwa.

3. Obowiązany do zwrotu opłaconych już przez dziedzica procentów na umorzenie kapitału obroconych, obrachowanych stosownie do tabelli do Art. 18 P. K. dołączonej w summie złp. 2,712 gr. 15.

4. Ponieważ dobra wystawiające się na sprzedaż opłacają podatku ofiary 24 grosza rocznie złp. 573 gr. 28, przeto szacunek ich stosownie do Art. 5 P. K. wynosi złp. 57,393 gr. 10. Nabywca więc, oprócz przyjęcia obowiązków poprzedzających warunkami wskazywanych, obowiązany jest do złożenia summy złp. 14,393 gr. 10, którąby połączona z pożyczką Towarzystwa dobra obciążającą, wyrównywała powyżej wymienionej summie szacunkowej.

5. Zsumm, do zapłacenia których nabywca poprzedzającymi dwoma warunkami 3 i 4 obowiązany potrzebną ilość na zaspokojenie należności Towarzystwa z procentami, karami, kosztami, wniesić powinien do Kasy Dyrekcji, nie czekając nawet zatwierdzenia Wydziału hipotecznego, najdalej w ciągu dni ośmiu po odbytej licytacji grubą srebrną brzęczącą monetą lub kuponami z upłynionych półroczy, albo wylosowanymi listami zastawnymi, z taką ilością kuponów, jaka się przy nich znajdować powinna, reszta zaś, oraz to wszystko cokolwiek najwięcej dający nad powyższe zobowiązania postąpi, w przeciągu dni 15 po otrzymaniu wyroku kupno przysądżającego, złożyć ma w gotowiznie lub listach zastawnych podług wyboru nabywcy do depozytu Banku Polskiego.

6. Jeżeliby nikt przyjąć nie chciał warunków wyżej wymienionych, licytacja ogłoszona będzie za niedoszłą do skutku.

7. Uregulowanie tytułu własności na nabywcę w myśl Art. 92 prawa o Towarzystwie Kredytowym Ziemskim nie wprzód nastąpi, aż tenże złoży Wydziałowi hipotecznemu dowody, iż warunkom licytacji we wszystkim zadosyć uczynił.

8. Wprowadzenie zaś nabywcy w posiadłość dóbr, Dyrekcya Szczegółowa w ten czas dopiero dopełni przez delegowanego od siebie członka, gdy tenże nabywca złoży jej wykaz hipoteczny dowodzący, iż przez Sąd za właściciela dóbr uznanym został.

9. Gdy Władze Towarzystwa sprzedają dobra na zasadzie wykazu hipotecznego, a każdy przez obejrzenie ich na miejscu o stanie objaśnić się winien. Nabywcy przeto nie służy ani prawo ewikcyi, ani możność regulowania jakichkolwiek bądź pretensyi do Towarzystwa Kredytowego.

10. Każdy chęć licytowania mający, przed przystąpieniem do licytacji złożyć winien summe złp. 7,590 gr. — wyrównyującą wszelkim należnościom Towarzystwa, po włącznie ratę ubiegłą i podatków skarbowych, w gotowiznie na vadium, która na przypadek nieutrzymania się przy licytacji natychmiast za pokwitowaniem w protokole licytacyjnym zwróconą mu będzie. Jeżeli zaś licytujący, jako najwięcej dający, przy kupnie dóbr utrzyma się, vadium pozostanie w depozycie Dyrekcji Szczegółowej, aż do czasu, kiedy nabywca złożeniem wykazu hipotecznego udowodni, iż uczyniwszy zadosyć wszystkim warunkom licytacji za właściciela dóbr uznanym został.

11. Plus-licytant mieć będzie obowiązek powrócić Towarzystwu Kredytowemu wszelkie koszty, awansować się mogące na prowadzenie procesu, gdyby z powodu dokonywającej się obecnie sprzedaży, wynikła potrzeba przewidzenia go przez wyższe instancje sądowe, koszty takowe z funduszu Towarzystwa zaliczone, nowonabywca powrócić obowiązany, zwrotu których na rzecz jego o tyle spodziewać się będzie mógł, o ile wyrokami sądowymi od wnoszącego spór zasądzone, i przez Władze Towarzystwa drogą § 140 Postanowienia Xięcia Namiestnika Królewskiego z dnia 14 Marca 1826 roku wskazana, ściągnięte być potrafią.

w Radomiu dnia 14 (26) Czerwca 1841 r.

Prezes Łuczyński.

Pisarz Januszewicz.

(2)

(N. D. 4156) Zawiadania, że w dniu 25 Sierpnia (6 Września) r. b. o godzinie 10iej z rana w Warszawie w Kancellaryi podpisanego przy ulicy Sto-Jerskiej pod Nr. 1773 sprzedane będą Dowody Komisji Centralnej Likwidacyjnej na summe złp. 4,180 przez licytację publiczną.

Warszawa d. 20 Sierpnia (1 Września) 1841.

(1) Sadowski, Rejent.

ZAPOZWY EDYKTALNE.

(N. D. 4148) Syndyk tymczasowy Massy upadłości Zelika Hoppensztandta.

Na skutek art. 66 księgi III. K. H. wzywa wszystkich wierzycieli Zelika Hoppensztandta upadłego, ażeby najdalej w dniach 40tu w Kancellaryi Trybunału Handlowego Gubernii Mazowieckiej w Warszawie przy ulicy Długiej pod Nr. 550 posiedzenia swe zwykle odbywającego na ręce W. Andrychiewicza podpisarsza tegoż Trybunału wszelkie dokumenta pretensje do rzeczonoj Massy usprawiedliwiające składał, a następnie załkwidowali się, albowiem inaczej podług prawa Syndyk postąpi.

w Warszawie dnia 16 (28) Sierpnia 1841 r.

Józef Bystry, obrońca Sądowy.

OSTRZEŻENIA.

(N. D. 4030.) Dyrekcya Jeneralna Loteryi Królestwa Polskiego.

Otrzymałszy doniesienie o zagubieniu przez kantor pp. Adriańskiego i Krasuskiego jednego losu całego pod Nr. 1 z 2iej klasy 58 Loteryi Dyrekcya Jeneralna Loteryi podaje wypadek ten do wiadomości z ostrzeżeniem, aby nikt rzeczonoj klasy losu mieniący, ani znalezionej nie zatrzymywał, lecz wyrażonemu wyżej a tu w miejscu zamieszkałym kolektorom, lub Dyrekcji Jeneralnej Loteryi zwrócił, gdyż zadnej z takowego losu korzyści spodziewać się nie może.

w Warszawie dnia 11 (23) Sierpnia 1841 r.

Zastępujący Referendarza Stanu

Dyrektora Jlnego, Controller Główny,

Szczawiński.

Sekretarz Dyrekcji, K. Treu.